

Ülést tartott a SZOT elnöksége

A Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöksége pénteken ülést tartott. Megtárgyalta a gazdaságirányítási rendszer továbbfejlesztéséről és a szakszervezetek feladatairól szóló előterjesztést, valamint irányelveket fogadott el a szakszervezeti szervek részvételére a VII. ötéves terv kidolgozásában.

A testület megvitatta és elfogadta a társadalombiztosítás és a munkavédelem egységes állami irányításának rendszeréről és az ezzel kapcsolatos szakszervezeti

feladatokról készült előterjesztést.

Az elnökség meghallgatta Lux Jánosnak, a Nyomda-, a Papíripar és a Sajtó Dolgozóinak Szakszervezete főtitkárának jelentését a Kosuth Nyomda szakszervezeti bizalmi testületének arról a döntéséről, hogy csak a szakszervezeti tagok kaphatnak béremelést. A SZOT elnöksége helytelenítette a döntést, és egyetértőleg tudomásul vette a nyomdászszakszervezetnek az ezzel kapcsolatban hozott intézkedéseit. (MTI)

Kitüntetések

Kitüntetéseket adtak át pénteken a Belügyminisztériumban: a Szépművészeti Múzeum ellopott műkincseinek felkutatásában és visszaszerezésében, valamint a tettesek elfogásában kifejtett eredményes tevékenységükért a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Vörös Csillag Érdemrendet adományozta **Siklófi György** rendőr-vezetőrnagynak, **Borbarát Béla**, **Kertész Imre**, **Konczer István**, **Kopetty Lajos** és **Mérgecs István** rendőr-ezredeknek. Az Elnöki Tanács Kiváló Szolgálatért érdemrenddel tüntetett ki további nyolc rendőrtisztet, és sokan részesültek miniszteri kitüntetésben és elismerésben.

A kitüntetéseket, jutalmakat **Horváth István** belügyminiszter adta át, az ünnepségen részt vett **Köpeczi Béla** művelődési miniszter. (MTI)

Hol dőlnek el a dolgok?

Kicsit megvadított bennünket mostanában a pénz. Nemigen élünk rá egymásra, futunk, számolunk, spekulálunk. Néptelenednek a közéleti fórumok, mert másodállás, fusi, géemká vámolja az időnkét; kevesebb a figyelmünk mások gondolatairól, minthogy a magunk dolga is megszaporodott; művelődni, szórakozni sem marad elég idő és energia, hiszen „hajtani kell”. Galamb türelmül könyvelőből kivállalkozó lesz, építómérnök kijárást vállal, tanárember éjszakánként primőröket fuvaroz a nagy-csarnokba, maszek pénztárs után futkos, nyugdíjas kiegészítő elfoglaltságról álmodozik, kőműves hétvégi fusi brigádot szervez... S mindenkinek egy a mottója: a lakást törleszteni, a rezsit fizetni kell, benzint is szükségeltetik a tankba, s mindemellett lépést kell tartani a drágulással is...

Pillanatilag sem akarom gúnyolni vagy kárhóztatni ezt az igyekezetet. Az idő és a szükség diktál nagyobb tempót, több leleményességet, kevesebb finnyáskodást. Hosszabb ideje olvasgatom az ajánlásokat tartalmazó hirdetéseket, s veszem észre, hogy mindenki kapaszkodik. Nemcsak vállalkozásokról van bennük szó, hanem gyakran elemi anyagi érdekről is. „Bármiféle munkát vállalnék hét végén...” — olvasom az egyiket. No, ezt bizonyosan nem butikos adta közre. „Takarítást bármely napszakban fővállalok...” — így kínál szolgáltatást, s keres jóvelemlékiegészítést egy másik ember. Kisebb keresetűnek és módosabbnak ugyanaz a szándéka: több letmunkával, korábban elhanyagolt lehetőségek megragadásával ellensúlyozni, kivédeni a megszokott életszínvonalra leselkedő veszélyeket, netalán (s természetesen ez a ritkább eset) karon kapni bizonyos konjunktúrális mozzanatokot.

Nemcsak egyéni rugaszkodásoknak vagyunk tanúi természetesen. S hogy őszint legyek, ebben a mai, hajszoltabb életben azért inkább a kollektív erőfeszítésekben van reményem és bizodalom. Legyen ugyan igaz, hogy a privat többletvállalás és leleményesség is hasznunkra van, s lehet, nagyobb, magasabbrendű törekvések is beilleszthető, a közös gondok megoldásához legfeljebb töredékekkel segít bennünket. A mi dolgaing ugyanis nem ebben a kis szférában dőlnek el! A népgazdaság méretei és szerkezete arányában alig mérhető ezek anyagi jelentősége. A szolgáltatásban, a kereskedelemben, meg a vendéglátásban be lehet tömni apróbb réseket, néhány cikket ki lehet húzni a hiánylistáról, de hogy a gazdasági egyensúlyteremtés meg az exportképesség, a jövedelmezőség meg a termelési költség, a takarékos anyagfelhasználás és az energiatakarékosság főben járó feladatai mindig a szocialista iparra és mezőgazdaságra, a műszaki fejlesztésre és a tudomány eredményeinek gyorsabb hasznosítására maradnak, az bizonyos. Kedvemre való, hogy most már Szegeden, mondjuk, válogathatók a legkülönbözőbb taxivállalatok, illetve -társulások és egyéni fuvarozók között, de hát mégis, mi ez ahhoz képest, hogy naponta megszámlálhatunk vagy kétszáz ezer utast a buszokon, trolikon, villamosokon? Hányan dolgoztatnak jónévű szabónál, s hányan járnak konfekcióban? Képes lenne valaha is szükségleteink mai rendszerének kielégítésére, gazdaságunk egyensúlyának lényeges erősítésére vagy megőrzésére, bármi más képződmény, mint a modern szocialista ipar és mezőgazdaság?

Miért is feszegetem ezt a kérdést? Azért, mert sokfelől hallom, hogy az egyéni vagy kics csoportos vállalkozásokat, ezek jelentőségét túlbecsülik, s abból hogy ezek meglehetősen jól prosperálnak, főleg a szabad árak ösvényein, gondolatilag addig is elmerészkednek, hogy ettől üdvözlőne a mi népgazdaságunk. Ha nem tudnánk, hogy a kisvállalatnak, kisszövetkezetnek, vállalati gazdasági munkaközösségnek, a magánszemélyek által alapított

gazdasági munkaközösségeknek nevezett formációkban történetesen talán százötvenezer embert foglalkoztatnak, ha nem mutatná ki a statisztika, hogy a népgazdasági termelésből csupán pár százalékkal részesednek, esetleg vitakozni kellene ezekkel a kóbor véleményekkel, de így mivégre? Hiszen ha valamiféle „tökös orientáció” volna az ellenszer a világ gazdasági bajaira, akkor a tökés országokat nem szorongatná semmi. Pedig bizony az ő számaik legtöbbször lehangolóbbak a mieinknél. Kevesebb jut beruházásra... — panaszoljuk. A bruttó hazai termékhez viszonyított beruházási arány így sem kisebb nálunk, mint az NSZK-ban, Franciaországban, Ausztriában, Belgiumban vagy Dániában. Csökkentjük a hazai fogyasztást... — ez sem nagy öröm. Svédország és Belgium, Hollandia és Olaszország, az elmúlt évig pedig az NSZK, Anglia, de még az USA statisztikájában is kimutatható volt ugyanez a személyes fogyasztásban. Éves átlagban hét és fél százalékos árszínvonal-növekedést viselünk el... — tapogatói újabb fájaldalmunkat. Jó néhány fejlett tökés ország kiegyezne ezzel is!

Az én fejfájásomra persze nem orvoság az, hogy mást is szorongat valami görög. Am az aktív keresők még eddig el-elkormányozták csónakjukat a szirtek között — igaz, több munkával, nagyobb gazdasági érzékenységgel, fogyasztási szerkezetük ésszerűsítésével, racionálissal, a rugalmas kis gazdasági vállalkozások eszköztárával. Különben viselhető megélhetési körülmények mellett miből futotta volna tavaly mondjuk kilencvenöt ezer autóra (és évekre menő sorba állásra), miből gyarapodott volna tizenkét-, tizenhárommilliárdal a lakosság betétállománya? Pedig a nadrágszíjhúzókat még nemigen gyakoroltuk. A „hét szük esztendőben” is évről évre nőtt pár kilóval az egy főre eső húsfogyasztás (1982-ben 74,5 kg!).

Néha-néha már jön olyan híj, amiből arra lehet következtetni, hogy gazdaságilag kicsit pendül a világ. Nálunk is ígér valakit, hogy hatalmas nemzeti erőfeszítések révén az utóbbi két évben már kiviteli többletet szerzett népgazdaságunk, és erre az esztendőre még tetemesebb javulást tartalmaz a terv. Gazdasági szakemberek mégis arra figyelmeztetnek bennünket, hogy gazdálkodni már soha többé nem lesz könnyű. Vagyis hogy azok a kötelező új tempók, amelyek mostanában talán reflexekké válnak bennünk, nem kophatnak ki csellekveszi rendszerünkől soha többé. Ha megengedül is gazdaságunk a magunk emberségétől, s valami kis jobb szél segítségével, le nem szokhatunk róluk, sőt bizony szintelenül tovább kell törekednünk ebben tartásukra és további kifejlesztésükre. Igen valószínű, hogy a személyi boldogulás mai apróbb lehetőségei is messzire elkísérnek bennünket, de mint erről már szó volt: gazdasági állóképességünk mindig a termelés kollektív, átfogó erőfeszítéseiben növekedhet igazán. A mozgékony, a vállalkozási kedvűnek, a teljesítmény, a termelő, kutató, újító hasznosság megbecsülésének kiterjedtebb alkalmazása ma még inkább csak törekvésekben és kísérletekben lelhető föl a népgazdaság nagy szektorában, s bizonyára ezért feltűnően nagy a mozgékonyabb kis formák vonzása — de ma már szinte mindennap kapunk valami új hírt arról is, hogy a nagy gazdasági egységeket is kezdi átjárni ez a tempó. S az ígéret ebben van.

A pénzkérés iránti kis nekivadulások megoldhatják egy-egy család gondjait, valameddig átgépfithetnek kisebb csoportokat gazdasági nehézségeken, esetleg előnyökhöz segíthetnek társadalmilag elhanyagolható számú állampolgárt — nemzeti boldogulás csak a népgazdaságilag meghatározó szférák korszerű átmegújításától remélhetünk. Ezeket kell igazán föl táplálni szellemi és fizikai energiáinkkal.

Sz. Simon István

A hóvihár okozta károk összege: mintegy 140 millió forint

Tájékoztató a megyei felmérések adatairól

A február 10-én korahajnalban kezdődött többnapos intenzív havazásnak és a nagyerejű, óránkénti több mint száz kilométeres sebességű szélvihár komoly károkat okozott Csongrád megyében. Azokban a nehéz napokban az élet normalizálása volt az elsődleges feladat. A károk felmérése azt követően kezdődött meg, erről tájékoztatott bennünket tegnap, pénteken **Szabó Sándor**, a megyei tanács elnöke, aki egyebek közt azt mondta: **még nem minden adat felmérhető, véglegesnek.**

A rendkívüli időjárás következtében felrobbant a szegedi Óthalmi úti energia alállomás transformátorának kapcsolója. 162 vezetőszakadással, 21 oszlótoróssal és a kifesztültségű hálózaton mintegy 3 ezer hiba történt. Mint ismeretes: az áramellátási problémákból következően az iparban, a mezőgazdaságban és a kommunális ellátás területén súlyos nehézségek keletkeztek. Szegeden 23 ezer lakásnál szünetelt hosszabb

ideig a távfűtés, hasonló gondok keletkeztek Vásárhelyen is. A sütőipari vállalatok, a tejipari vállalatok nem tudott folyamatosan termelni, az állattenyésztési telepek üzemelésében, a vízellátásban és a szennyvízelvezetésben komoly zavarok keletkeztek. Az áramszolgáltatás helyreállítását nehezítette, hogy rövid idő alatt megbénult a közúti közlekedés, a közutak egyes szakaszain sok volt az egy méteres, és nem ritka a két-három méteres átfűvés. A honvédség segítségével, többnapos erőfeszítéssel sikerült az utakat megtisztítani. A lakosság alapvető élelmiszerekkel való ellátásában, a szállításban a honvédségi és mezőgazdasági járművek segítettek. A kereskedelemnek, mintegy másfélmillió forint vesztesége keletkezett.

A mezőgazdaságot csaknem 64 millió forint értékű kár érte. Ebben benne vannak az épületeket, fölhatárt ért veszteségek is. Megsínylette a szélvihart csaknem

18 ezer hektárnyi őszi vetés. A háztáji és kiegészítő gazdaságok körülbelül 20 millió forinttal károsodtak. Az áramkimaradás 23 ipari vállalatnál 2,5-től 27,2 óráig tartó időszakban benitotta meg a termelést. Az építőszervezetek, építőipari vállalatok 22 millió forint termelési kiesést szenvedtek össze. Épületeikben 1,4 millió forint összegű kár keletkezett.

A magántulajdonban levő épületek és gépjárművek károsodását több mint 2200-an jelentették az Állami Biztosítónak, ezek becsült értéke 7-8 millió forint. A közúti jelzőberendezésekben körülbelül 500 ezer forint kárt okozott a vihar, a szegedi Közúti Igazgatóság többet költsége több mint 5 millió forint, s az egyéb károk és költségek, összegek értéke körülbelül ugyanennyi. Összességében pedig mintegy 140 millió forint kár keletkezett február 10. és 14-e közötti napokon. B. Gy. Gy.

Forradalmi ifjúsági napok 1984

Ámmár 19 esztendeje, hogy a magyar fiatalok a forradalmi ifjúsági napok rendezvény sorozatával emlékeznek népünk nagy történelmi sorsfordulóira. Az idei program részleteiről pénteken tájékoztatta az újságírókat **Emőd Péter**, a KISZ KB főtitkára.

Március 15-ének immár hagyományos programja, hogy koszorúzási ünnepséget rendeznek a Petőfi-szobornál majd nagygyűlést a Múzeum-kertben több ezer fővárosi fiatal részvételével.

A központi ünnepségek közül egyet ezúttal is vidéki városban tartanak, így a március 21-i megemlékezésnek az idén Tatabánya ad otthont.

Feladulásokunk évfordulója, április 4-én a gelérthegy felszabadulási emlékműnél koszorúzási ünnepséget, majd a Jubileumi parkban nagygyűlést rendeznek.

Csongrád megye és Szeged fiatalosága is méltóképp emlékezik meg hazánk nagy történelmi sorsfordulóiról. A KISZ-bizottságok a fiatalok igényeit, kéréseit figyelembe véve testületi üléseiken döntöttek az idei forradalmi ifjúsági napok megyei és városi programtervéről. Eszerint március 12-én Szegeden egyetemi és főiskolai ifjúsági napok kezdődnek. A felsőoktatási intézmények a **DELÉP KISZ-**

bizottságával közösen szervezik az egyhetes programot. Az egyetemi és főiskolások klubokban, előadóteremben társadalmi és politikai életünk neves személyiségeivel találkozhatnak a város fiataljai, kulturális és ismeretterjesztő, szórakoztató műsorokon vehetnek részt. A forradalom és szabadságharc emlékére március 15-én koszorúzási ünnepségek lesznek Petőfi szobránál, a Széregi csata emlékművénél. Délután 3 órakor kezdődik a Klauzál téri ifjúsági nagygyűlés. Több iskolában, oktatási intézményben iszintén ünnepségeken emlékeznek meg március 15-ről.

A Tanácsköztársaság tiszteletére Ifjú Gárda-járóversenyt rendez a megyei KISZ-bizottság, március 18-án, Csongrádon. E versenyhez kötődik a csongrádi ifjúsági házban tartandó, megemlékezés és a Vashidi-emlékmű megkoszorúzása.

Mint tavaly, idén is megszervezik (március 29-re) szegedi és pécsi főiskolások a Pécsi-Szeged futóversenyt, és sportos programhoz kapcsolódik városunk KISZ-eseinek Felszabadulási Hálafestéja, amely a Széchenyi téri szovjet hősök emlékműveinek megkoszorúzásával zárul. Felszabadulásunk évfordulója tiszteletére a dolgozó fiataloknak nagy szabású vetélkedőt rendez a

megyei KISZ-bizottság. A „Vagyunk a tűz” rádiós vetélkedő döntőjére április 4-én, Szentesen kerül sor. Ezen a napon délután Szegeden a Sportszarnokban, az uszodában, a Kisstadionban sport, játék várja a családokat. Kicsinyek és felnőttek egyaránt megtalálhatják szórakozásukat a Családi META-n. A forradalmi ifjúsági napok keretében nyílik meg a **Fiatalszínház klubja** Szegeden. Ünnepélyes aratása április 13-án lesz a megyei tanács szakszervezeti klubjában. Újszegeden a KISZ-iskolán április 29-én, 30-án országos tanácskozás ismerteti mintegy 50 középiskolások a marxista diákakadémián szerzett ismereteit, az ebből készített dolgozatát. Végül a május 6-i Békemajális zárja a tavaszi ifjúsági rendezvényeket. Kerékpáros túrát szervez e napra a megyei KISZ-bizottság, **Vetyehátra**.

Népszerűnek ígérkzik „A kor, amelyben élünk...” című politikai vitaforum, amit a megyei KISZ-bizottság az ifjúsági napok idejére hirdetett meg alapszervezeteknek, ifjúsági vitaköröknek.

Emlékeztetésül közöljük a télen meghirdetett (Csongrád megyét, fiataloságát bemutató) diaporámapályázat beadási határideje: **április 31.**

Kedvezmény

Az Országos Vízügyi Hivatal a MEM-mel egyetértésben a vízhasznosítási előidény kezdési időpontját március 15-től március 1-re hozta előre. Azért volt szükség erre az intézkedésre, mert a téli felében eddig hullott csapadék nem pótolta a talaj nedvességhiányát.

A március 1-től felhasznált vízmennyiség után ugyanolyan díjkedvezmény illeti meg a gazdaságokat, mint amelyet a március 15. és április 15. közötti időszak kapnak.

Az öntözés kora kezdésére adott kedvezményt, ahol erre mód van, ajánlatos minél jobban kihasználni,

Társasági szerződés

Társasági szerződést kötött a Magyar Ásványolaj és Földgázkísérleti Intézet, az OKISZ „Prokon” mérnöki tanácsadó irodája és a Chemokomplex Külkereskedelmi Vállalat. A gazdasági együttműködés célja, hogy a Magyar Ásványolaj és Földgázkísérleti Intézetnél kifejlesztett Mafplaszt elnevezésű szigetelő és korrózióvédő anyag licencelés, gyártástechnológiájának és berendezéseinek külföldi piacot keressenek. A szerződő felek közül az OKISZ mérnöki tanácsadó irodája gon-

doskodik a tervezésről, és a kisipari szövetkezetek körében vállalkozót szerez a gyártó berendezések elkészítésére is.

A Mafplaszt szigetelő anyag egyébként olyan speciális bitumen, amelyet fólia formában állítanak elő. Jól bírja az időjárás viszonyosságait, így az építőiparban, mélyépítőiparban biztonságosan használható.

Gyártására Zalaegerszegen építenek bemutatató üzemet, s az ott szerzett technológiai tapasztalatokat felhasználják majd a külföldi értékesítésnél is.